

درباره مؤلف

تابوشکنی درمان

سلین در باره خودش کمتر حرف می‌زد و وقتی هم که در مورد خودش می‌گفت دروغ نبود. یکی از دوستان سلین که در یکی از مصاحبه‌هاییش حضور داشته، می‌گوید او از اول تا آخر به یک خبرنگار دروغ گفته است و بعد از رفتن او نیزار دروغ گفتش خوشحال شد. سلین جایی گفته: «حقیقت دردی است که هیچ وقت انسان را رهانی کند و حقیقت این دنیا مرگ است. باید انتخاب کنی؛ مرگ یادروغ». اور همه آثارش ردی از شخصیت‌ش را به جا گذاشته است. مثلاً در «سفر به انتهای شب»، قهرمان اصلی داستانش (فردینان) خود سلین است و قصه، ماجرای بخشی از زندگی خود است. فردینان داستان همان قدر بی‌حوصله، تند، بدین و منزجر است که فردینان سلین. او هرگز عاقبت خوبی برای بشر متصور نبوده است و به همین دلیل سفر به انتهای شب را بالحن اعتراض آمیز و تلخ نوشت. علاوه‌ی اکه او را در اداره نوشتند این رمان کرد نیز نتوانست مانع بدینی او نسبت به بشرشود. لویی فردینان دتوس که بنام مستعار «سلین» فعالیت می‌کرداز جمله نویسنده‌گان است که از واربری‌ها یا و جنجال و حضور در مجامعت ترجیح می‌داده است.

او در دو جنگ جهانی شرکت کرد و در یکی از آنها هم زخمی شده بود؛ بنابراین در تمام داستان‌هاییش درست مثل یک پیر دنیا دیده است که برای بچه‌ها قصه تعریف می‌کند. در عین حال نکته عجیب و منحصر به فرد حکایت‌های او این است که هیچ چیز دلچسب و معنا داری در داستان‌هایش نمی‌توان پیدا کرد. شخصیت‌های داستانش مدام در موقعیت‌های پوچ قرار می‌گیرند و بیشتر آنها را مرگ به عجیب‌ترین شکل ممکن غافلگیری می‌کند. نثرش طنز تلخ و سردی است که در تمام حکایاتش جاری است و ماجرا را نه تنها تحمل پذیر بلکه لذت بخش می‌کند ولی این لذت تاکمی بعد از داستان ادامه دارد و بعد از آن، ذات غمگین و افسرده قصه خودش را نشان می‌دهد و خواننده را به سرمی‌های تاریک می‌برد. به زعم بسیاری، سلین یکی از بزرگ‌ترین نویسنده‌های تاریخ رمان است. نگاه او به دنیا بسیار سیاه، بی‌رحمانه و کالبدشکافانه است. او با شجاعتی بی‌نظیر پلیدی‌های انسان عصر جدید را به ملام ساخت و آینه‌ای صادق در برابر و نهاد. همچنین نمی‌توان از زبان او یاد نکرد. او نثری بسیار عامیانه داشت و از عباراتی که خود می‌ساخت بسیار استفاده می‌کرد. ریزان معمیار رازیان زنده نمی‌دانست. او تمام تابوهای عصر خود را شکست و تأثیری عمیق بر نویسنده‌گان پس از خویش گذاشت.

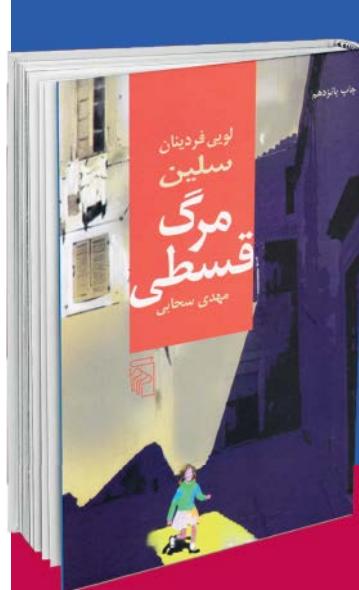
برگ سبز خودرو سواری پژو پارس، مدل ۱۳۸۸،
پرزنگ سفید روغنی، به شماره ۵۶۷۹۳-۱۴۵-۱-ایران
پدشماره موتور ۱۲۴۸۸۲۵۱۹۹۵ و شماره شاسی
NAAN01CA5AK765743
کد ملی ۳۱۳۰۷۹۲۰۸۲ مفقود گردیده و از درجه
اعتبار ساقط می‌باشد.

سند کارخانه خودروی سواری پژو پارس،
پرزنگ سفید روغنی، مدل ۱۲۹۰، به شماره پالک
۱۲۴۹۰۰۲۲۲۹۱ ایران ۱۴-۱۵-۷۹۵۳، شماره موتور
NAAN01CA8BK495442 به نام
علی حیدر علیزاده انجمنی مفقود گردیده و از
درجه اعتبار ساقط می‌باشد.

یک شرکت خدماتی
جهت مجموعه‌ای تجاری و هایپر مارکت‌ها به
۱۰۰ نفر نیروی خدماتی آقایانزمند است.
حقوق + بیمه + مزايا
۰۹۹۱۲۶۶۹۴۵۷ - ۰۹۹۱۲۶۶۹۴۵۲

داستان خوار قفسه‌کنای

۷

ضمیمه کتاب و داستان روزنامه جام جم
۹۷ شنبه ۱۱ آذر • شماره ۹۹

با «مرگ قسطی» به زندگی افراد سرک بکشید

روایت زخم‌های نهان

اسماساجدی پویا
نویسنده

با این‌که مرگ قسطی در فراز و نشیب زندگی شخصیت‌های هادر هر سنی سرک می‌کشد و از تلخی و شیرینی آن سخن می‌گوید، اما ادبیات نه چندان فاخر طبقه محروم داستان باعث می‌شود شکست است. شکست و اهمیت تلاش دوباره.

زبان سلین در این کتاب، ساده‌ام‌بسیار آشناست. اادر مصاحبه‌ای در مورد زبان کتاب‌های خود این‌طور می‌گوید: «من همان‌طور که حرف می‌زنم می‌نویسم». در حالی‌که حتی می‌توان گفت او همان‌طور که فکر می‌کند می‌نویسد؛ چراکه اثری از تلاش برای نظم‌دهی و معیاری‌نویسی در جملات او به چشم نمی‌خورد. مهدی سحابی، مترجم کتاب، این ویژگی زبانی سلین را به خوبی حفظ کرده و به ما اجازه داده سبک نویسنده را دریافت‌هه و از آن لذت ببریم. او با قوف کامل بر قصد نویسنده از انتخاب این شیوه نگارش، سعی کرده تا تفاوت‌های زبانی نویسنده را بی‌کم و کاست بد مخاطب منتقل کند.

سلین با آدمی و زشتی‌های رفتاری و شخصیتی او بدون تعارف برخود می‌کند و نشان می‌دهد انسان‌ها چطور در

شاریط گوناگون ابعاد تاریک خود را بروز می‌دهند و دست

به اعمالی شنیع می‌زنند. در قسمتی از داستان می‌خوانیم:

«تویی زندگی همین‌که وضعیان پک خوده بهتر می‌شود همه فکرمان می‌رود دنیال کنافت کاری.»

او شخصیت‌های را بازی‌تمام و جوهر مثبت و منفی‌شان می‌پذیرد

و به مامی گوید مانیز شاکله‌ای از نقطه قوت و ضعف هستیم

که توسط دیگران و جامعه خود پذیرفته شده‌ایم. در طول

داستان درمی‌باییم که او مایل به خلق هیچ شخصیت

سفید یا سیاهی نبوده و انسان‌ها راه‌گمکی ترکیبی از

این دو رنگ می‌داند.

اگر دروهله‌اول باکتابی چنین پر جم مواجه شوید،

گمان خواهید کرد خواندن آن بالحظاتی کسالت‌بار

همراه خواهد بود، اما اتفاقات و رخدادهای مهم

داستان یکی پس از دیگری شما را به ادامه

دادن آن تغییب می‌کند؛ به طوری که

حتی اگر اهل رمان‌های بلند و

پر شرح و تفسیر نباشید، از

خواندن این کتاب خسته

نخواهید شد.

با این‌که مرگ قسطی در فراز

ونشیب زندگی شخصیت‌ها

در هر سنی سرک می‌کشد و از

تلخی و شیرینی آن سخن

می‌گوید، اما ادبیات نه چندان

فاخر طبقه محروم داستان باعث

می‌شود که این کتاب برای هر سنی از

مخاطبان قابل توصیه نباشد.

ز عنوان «مرگ قسطی» خودشی
است و داستانی و معنای از رنجی
به نام زندگی، رنجی که گرچه سراسر
ملال نیست، لحظات کوتاه شاد آن
را به سختی می‌توان یافت. لحظاتی

که حتی اگر یافت شود زود فراموش خواهد شد. سلین در این کتاب از زخم‌های نهانی می‌گوید که هرگز به بودن خواهند یافت. انسان‌هایی را به تصویر کشید که برای تامین رفاه عزیزانش تن به دشوارترین کارها می‌دهند، اما در انتهای شب، پس از تمام تلاش‌هایی که برای آسایش آنها کرده‌اند، بی‌رحمانه از ایشان زخم می‌خوند و خطوطی پاک نشدنی بر روحشان می‌نشینند.

نهالی را تصور کنید که در اوایل سال‌های رشد خود از امداد باغبانی خیره دست محروم بوده، ناگزیر زیر بار سنگینی او لین شاخ و برگ‌های خود خمیده است و حال پس از گذشت سال‌ها، تلاش او برای قد کشیدن و تصاحب سهم بیشتری از آفتاب بی‌اثم‌اند. نه پناهی برای آشیان ساختن است و نه سایه‌ای برای آزمیدن.

شخصیت اصلی داستان، فردینان، پسرک جوانی است که ط سال‌ها به این باور می‌رسد که اگر دیگران ریشه ناکامی‌های زندگی را در ذات او می‌جویند، پس باید جهانی پلید و سیاه در وجود خود خمیده است و حال پس از باشد و این شرم را آخرين لحظه در خود می‌کند. تا آنجا که برای دوری از ملامت دیگران همراهی با شخصیت‌هایی که جایی در دلش ندارند را ظیفه خود می‌داند.

وقایع داستان در فضای زندگی طبقه محروم جامعه رخ می‌دهد و فقر، عنصر مهمی است که بر سراسر داستان سایه‌انداخته و تمام شخصیت‌ها را کم و بیش به خود دچار کرده است؛ خلائی که حسرتی مدام در شخصیت فردینان می‌سازد و زندگی او را با جست و جویی بی‌پایان برای به دست آوردن آسایش

دچار کرده است؛ خلائی که فردینان می‌سازد و زندگی او را با جست و جویی بی‌پایان برای به دست آوردن آسایش و رفاهی زندگی از زندگی او را باز می‌گرداند. می‌آموزد که باید به خاطر تمام اتفاقات ناگوار پیرامون خود شرمگین باشد و این شرم را آخرين لحظه در خود می‌کند.

تا آنجا که برای دوری از ملامت دیگران همراهی با شخصیت‌هایی که جایی در دلش ندارند را ظیفه خود می‌داند.

وقایع داستان را در فضای زندگی طبقه محروم جامعه رخ می‌دهد و فقر، عنصر مهمی است که بر سراسر داستان سایه‌انداخته و تمام شخصیت‌ها را کم و بیش به خود دچار کرده است؛ خلائی که حسرتی مدام در شخصیت فردینان می‌سازد و زندگی او را با جست و جویی بی‌پایان برای به دست آوردن آسایش و رفاهی زندگی از زندگی او را می‌گرداند. می‌آموزد که باید به خاطر تمام اتفاقات ناگوار پیرامون خود شرمگین باشد و این شرم را آخرين لحظه در خود می‌کند.

راه می‌کند و در پایان چیزی که او بیش از هرچیز با آن آشنا